

K-Means Kumeleme Metodu

Yapay Ogrenim (Machine Learning) alanında önemli algoritmalarından biri k-means metodu. K-means kumelemesi için kaç tane kumenin olması gerektiği bastan tanımlanır (yani k parametresi), algoritma bunu kendisi bulmaz.

Metotun geri kalanı basittir - bir dongu (iteration) içinde her basamakta:

- 1) Her nokta için, eldeki kume merkezleri teker teker kontrol edilir ve o nokta en yakın olan kumeye atanır
- 2) Atamalar tamamlandıktan sonra her kume içinde hangi noktaların olduğu bilindiği için her kumedeki noktaların ortalaması alınarak yeni kume merkezi hesaplanır. Eski merkez hesapları atılır.
- 3) Basa donulur

Dongu tekrar ilk adima döndüğünde, bu sefer yeni kume merkezlerini kullanılarak, aynı adımlar tekrar yapılacaktır.

Fakat bir problem yok mu? Daha birinci dongu başlamadan kume merkezlerinin nerede olduğunu nereden bileceğiz? Burada bir tavuk-yumurta problemi var, kume merkezleri olmadan noktaları atayamayız, atama olmadan kume merkezlerini hesaplayamayız.

Bu probleme pratik bir çözüm ilk basta kume merkezlerini tahmin etmektir. Yani merkezleri rasgele bir şekilde hesaplamak. Pratikte bu yöntem çok iyi işliyor. Tabii bu rasgelelik yüzünden K-means'ın doğru sonuca yaklaşması (convergence) garanti değildir, ama gerçek dünya uygulamalarında çoğunlukla kullanışlı kümeler bulunur. Bu potansiyel problemlerden kaçınmak için k-means pek çok kez işletilebilir (her seferinde yeni rasgele başlangıçlarla yani) ve aynı sonuca ulaşılıp ulaşılmadığı kontrol edilebilir.

Pek en iyi k nasıl bulunur? Burada da yapay öğrenim literatüründe pek çok yaklaşım vardır [1], veriyi pek çok parçaya bölüp, farklı k kume sayısı için kumeleme yapmak ve çapraz sağlama (cross-validation) kullanmak, vs.

K-Means EM algoritmasının bir türü olarak kabul edilebilir, EM kümeleri bir Gaussian (ya da Gaussian karışımı) gibi görür, ve her basamakta bu dağılımların merkezini, hem de kovaryansını hesaplar. Yani kumenin “şekli” de EM tarafından saptanır. Ayrıca EM her noktanın tüm kümelere olan üyeliklerini “hafif (soft)” olarak hesaplar (bir olasılık ölçütü üzerinden), fakat K-Means için bu atama nihai (hard membership). Nokta ya bir kumeye aittir, ya da değildir.

EM'in belli şartlarda yaklaşıksallığı için matematiksel ispat var. K-Means akıllı tahmin yaparak (heuristic) çalışan bir algoritma olarak biliniyor. Sonuca yaklaşması bu sebeple garanti değildir, ama daha önce belirttiğimiz gibi pratikte faydalıdır. Bir sürü alternatif kumeleme yöntemi olmasına rağmen hala K-Means'den vazgeçilemiyor! Burada bir etken de K-Means'in çok rahat paralelleştirilebilmesi. Bu konu başka bir yazıda işlenecek.

Örnek test verisi altta

```

from pandas import *
data = read_csv("synthetic.txt",names=['a','b'],sep=" ")
print data.shape
data = np.array(data)

```

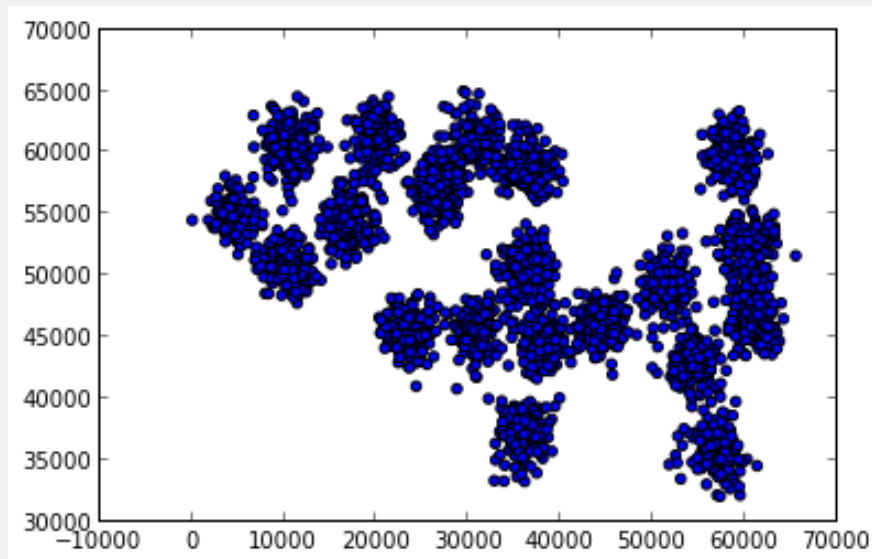
(3000, 2)

```

scatter(data[:,0],data[:,1])

```

<matplotlib.collections.PathCollection at 0x490d850>


```

def euc_to_clusters(x,y):
    return np.sqrt(np.sum((x-y)**2, axis=1))

class KMeans():
    def __init__(self,k,iter):
        self.k = k
        self.iter = iter
    def fit(self,X):
        # her veri noktasi icin rasgele kume merkezi ata
        self.labels_ = np.array([random.randint(0,self.k-1) for i in range(X.shape[0])])
        self.centers_ = np.zeros((self.k,X.shape[1]))
        for i in range(self.iter):
            # yeni kume merkezleri uret
            for j in range(self.k):
                # eger kume j icinde hic nokta yoksa, ortalama (mean)
                # hesabi yapma, cunku o zaman nan degeri geliyor, ve
                # hesabin geri kalani bozuluyor.
                if len(X[self.labels_ == j]) == 0: continue
                center = np.mean(X[self.labels_ == j],axis=0)

```

```

        self.centers_[j,:] = center
        # her nokta icin kume merkezlerine gore kume atamasi yap
        self.labels_ = []
        for point in X:
            c = np.argmin(euc_to_clusters(self.centers_, point))
            self.labels_.append(int(c))

        self.labels_ = np.array(self.labels_)

```

```

cf = KMeans(k=5,iter=20)
cf.fit(data)
cf.labels_

```

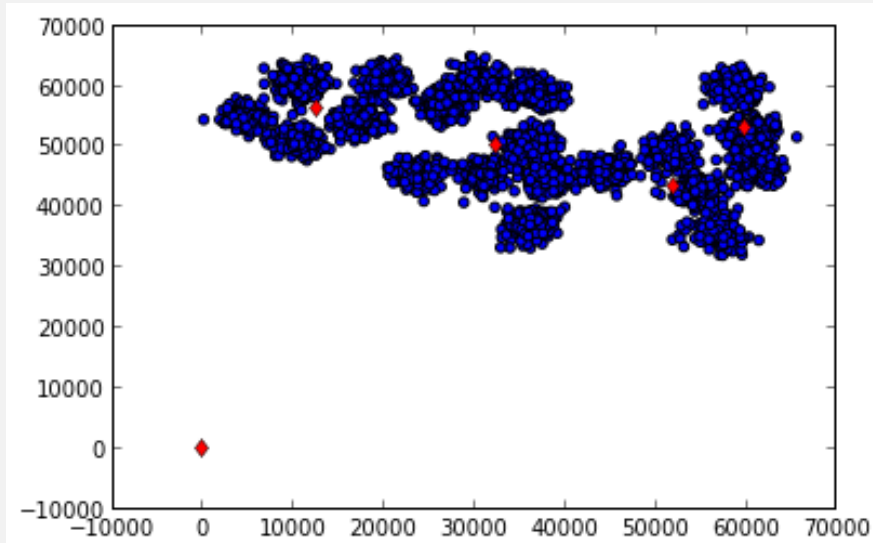
```
array([2, 2, 2, ..., 3, 3, 3])
```

Ustteki sonucun icinde iki ana vektor var, bu vektorlerden birincisi icinde 4,1, gibi sayilar goruluyor, bu sayilar her noktaya tekabul eden kume atamaları. Ikinci vektor icinde iki boyutlu k tane vektor var, bu vektorler de her kumenin merkez noktası. Merkez noktalarını ham veri üzerinde grafiklersek (kirmizi noktalar)

```

scatter(data[:,0],data[:,1])
plt.hold(True)
for x in cf.centers_: plot(x[0],x[1], 'rd')

```


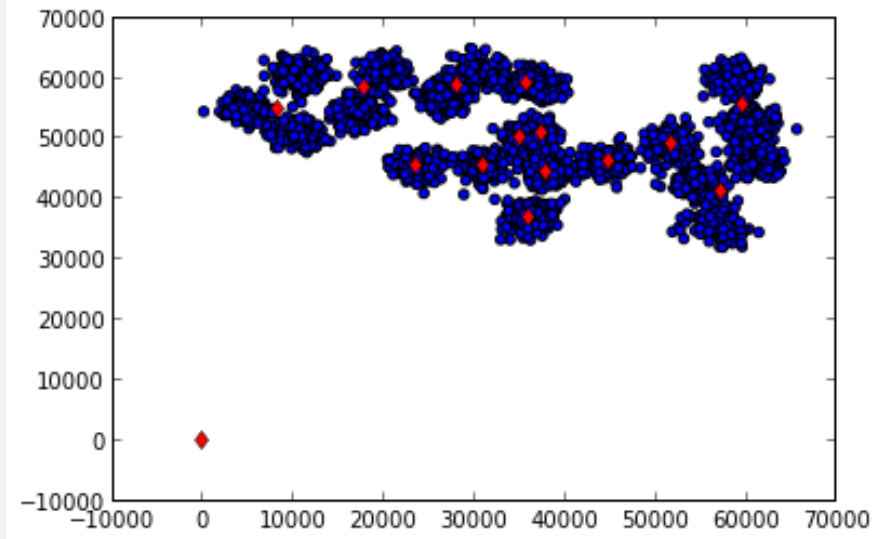
Goruldugu gibi 5 tane kume icin ustteki merkezler bulundu. Fena degil. Eger 10 dersek

```

cf = KMeans(k=15,iter=20)
cf.fit(data)
scatter(data[:,0],data[:,1])

```

```
plt.hold(True)
for x in cf.centers_: plot(x[0],x[1], 'rd')
```


0.1 Kategorik ve Numerik Iceren Karisik Veriler

Bazen verimiz hem kategorik hem de numerik degerler iceriyor olabilir, KMeans yeni kume merkezlerini hesaplarken ortalama operasyonu kullandigi icin sadece numerik veriler uzerinde calisabilir (kategorik verilerin nasil ortalamasini alalim ki?). Bu durumda ne yapacagiz?

Bir secenek su olabilir, kategorik her kolonu her degisik degeri bir yeni kolona tekabul edecek sekilde saga dogru acariz, ve o degerin yeni kolonuna 1 degeri digerlerine 0 degeri veririz. Bu kodlamaya 1-in-q kodlamasi, ya da Ingilizce one-hot encoding ismi veriliyor.

Ornek olarak UCI veri bankasindan Avustralya Kredi Verisine bakalim:

```
import pandas as pd
df = pd.read_csv("crx.csv")
df[:2]
```

	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11	A12	A13	A14	A15	A16
0	b	30.83	0.00	u	g	w	v	1.25	t	t	1	f	g	00202	0	+
1	a	58.67	4.46	u	g	q	h	3.04	t	t	6	f	g	00043	560	+

Bu veride A1, A2, gibi kolon isimleri var, kategorik olanlarda 'g','w' gibi degerler goruluyor. Bu kolonlari degistirmek icin

```
from sklearn.feature_extraction import DictVectorizer
def one_hot_dataframe(data, cols, replace=False):
    """ Takes a dataframe and a list of columns that need to be encoded.
```

```

    Returns a 3-tuple comprising the data, the vectorized data,
    and the fitted vectorizer.
    """
    vec = DictVectorizer()
    mkdict = lambda row: dict((col, row[col]) for col in cols)
    vecData = pd.DataFrame(vec.fit_transform(data[cols]).apply(mkdict, axis=1).toarray())
    vecData.columns = vec.get_feature_names()
    vecData.index = data.index
    if replace is True:
        data = data.drop(cols, axis=1)
        data = data.join(vecData)
    return (data, vecData, vec)

df2, _, _ = one_hot_dataframe(df, ['A1', 'A4', 'A5', 'A6', 'A7', 'A9', 'A10', 'A12', 'A13'],
                               replace=True)
df2.ix[0]

```

```

A2      30.83
A3       0.00
A8       1.25
A11      1.00
A14     202.00
A15       0.00
A16       1.00
A10=f     0.00
A10=t     1.00
A12=f     1.00
A12=t     0.00
A13=g     1.00
A13=p     0.00
A13=s     0.00
A1=a      0.00
A1=b      1.00
A4=l      0.00
A4=u      1.00
A4=y      0.00
A5=g      1.00
A5=gg     0.00
A5=p      0.00
A6=aa     0.00
A6=c      0.00
A6=cc     0.00
A6=d      0.00
A6=e      0.00
A6=ff     0.00
A6=i      0.00
A6=j      0.00
A6=k      0.00
A6=m      0.00
A6=q      0.00
A6=r      0.00

```

```

A6=w      1.00
A6=x      0.00
A7=bb     0.00
A7=dd     0.00
A7=ff     0.00
A7=h      0.00
A7=j      0.00
A7=n      0.00
A7=o      0.00
A7=v      1.00
A7=z      0.00
A9=f      0.00
A9=t      1.00
Name: 0, dtype: float64

```

Islem sonucunda A12=f mesela icin 1 verilmiş, ama A12=t (ve diğer her mümkün değer için yani) 0 değeri verilmiş. Böylece kategorik veriyi sayısal hale çevirmiş olduk.

Fakat isimiz bitti mi? Hayır. Şimdi KMeans bu tür veriyle acaba düzgün çalışır mıydı onu kendimize soralım. İçinde pek çok 0, bazen 1 içeren veri satırları arasında uzaklık hesabı yapmak işe yarar mı?

Yapay Öğrenim literatüründe bu tür veriler üzerinde kosinus benzerliği (cosine similarity) kullanmak daha yaygındır. Bu konuyu SVD, Toplu Tavsiye yazında daha görebilirsiniz. Kosinus benzerliği bize 0 ile 1 arasında bir değer döndürür. Benzerliği uzaklığa çevirmek için basit bir şekilde 1-benzerlik formülünü kullanabiliriz.

O zaman karışık veriler üzerinde KMeans kullanmak için sunu yaparız, verinin en baştan numerik olan kısmı için Oklit uzaklığı, diğer kalan kısmı için kosinus uzaklığı kullanırız.

```

import numpy as np
import pandas as pd, os
import scipy.sparse as sps
import numpy, random

def cos_dist(inA,inB):
    num = float(np.dot(inA.T,inB))
    denom = la.norm(inA)*la.norm(inB)
    sim = 0.5+0.5*(num/denom)
    return 1. - sim

def mixed_to_clusters(vect,x,euc_n):
    weight1 = 1.
    weight2 = 1.
    res1 = euc_to_clusters(vect[:,0:euc_n],x[0:euc_n])
    res2 = map(lambda y: cos_dist(x[euc_n:],y), vect[:,euc_n:])
    res = np.array(res1)*weight1 + np.array(res2)*weight2
    return res

class MixedKMeans():
    def __init__(self,k,iter,euc_n):

```

```

self.k = k
self.iter = iter
self.euc_n = euc_n
def fit(self,X,iter=10):
    self.labels_ = np.array([random.randint(0,self.k-1) for i in range(X.shape[0])])
    self.centers_ = np.zeros((self.k,X.shape[1]))
    for i in range(self.iter):
        for j in range(self.k):
            if len(X[self.labels_ == j]) == 0: continue
            center = np.mean(X[self.labels_ == j],axis=0)
            self.centers_[j,:] = center
        self.labels_ = []
        for point in X:
            c = np.argmin(mixed_to_clusters(self.centers_, point, self.euc_n))
            self.labels_.append(int(c))

    self.labels_ = np.array(self.labels_)

```

```

df = pd.read_csv("crx.csv",sep=',',na_values=['?'])
df = df.dropna()

df['A16'] = df['A16'].str.replace('+','1')
df['A16'] = df['A16'].str.replace('-','0')
df['A16'] = df['A16'].astype(int)

df2, _, _ = one_hot_dataframe(df, ['A1','A4','A5','A6','A7','A9','A10','A12','A13'],
    replace=True)
df2 = df2.drop('A16',axis=1)

df2 = np.array(df2)
df2 -= np.mean(df2, axis=0)
df2 /= np.std(df2, axis=0)

cf = MixedKMeans(2,euc_n=6,iter=10)
cf.fit(df2)

labels_true = np.array(df['A16'])
labels_pred = cf.labels_
match = np.sum((labels_true == labels_pred).astype(int))
print float(match)/len(df)

```

0.728943338438

Bu veri icinde iki tane kume vardi, kumeler A16 kolonunda + ya da - olarak isaretli. Tabii kumeleme takip edilmeyen (unsupervised) bir Yapay Ogrenim metodudur, hangi noktanin hangi kumeye ait oldugunu onceden bilmeyiz, ornek veri seti uzerinde kontrol amacli bu isaretlere bakiyoruz. Ustteki sonuca gore yuzde 73 oraninda bir basariyla dogru kumeyi bulabilmisiz.

Parametre olarak gecilen euc_n degiskeni her veri noktası icin “ilk kac noktanin numerik” oldugunu

belirtiyor. Boylece uzaklik fonksiyonu sadece o kisimda Oklit uzakligi kullaniyor. Peki numerik degerler niye hep basta? Bunun sebebi `one_hot_dataframe` cagrisinin yeni kolonlari yaratirken eski-leri silmesi ve eklenen yeni kolonlarin hep en sona konmasi, boylece en bastakiler hep numerik kolon oluyor!

Bazi ek notlar

[1] http://en.wikipedia.org/wiki/Determining_the_number_of_clusters_in_a_data_set

[2] nbviewer.ipython.org/url/cbcb.umd.edu/~hcorrada/PML/src/kmeans.ipynb